

Arrest

nr. 301 219 van 8 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
                      2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. LERNOUT
Stroobantsstraat 48 B
1140 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X (wettelijk vertegenwoordigd door zijn vader), die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2023 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. LERNOUT verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger uit Isfahan. In 1386 (Iraanse kalender, stemt overeen met 2007/2008 in de Gregoriaanse kalender) richtte u met E. G. (...) en N. A. (...) een groep op met het oog op het houden van discussies aangaande religie. U was gekant tegen het Islamitische regime in Iran. Jullie konden elk mensen uitnodigen tot de discussies die jullie vaak koppelden aan feestelijkheden die er – los van de discussies – aan vooraf gingen. Begin 1393 (2014) woonde u een bijeenkomst van een twintigtal vrienden bij waarbij gesproken werd over geloof, toen de autoriteiten binnen vielen. Jullie

werden toen allemaal aangehouden en meegenomen naar het politiekantoor. U werd 1 nacht aangehouden. U werd ondervraagd en aangezien er geen belastende documenten, alcohol of muziekinstrumenten waren gevonden, werden jullie na het ondertekenen van een belofteverklaring vrijgelaten. U werd later datzelfde jaar nog eens aangehouden door de autoriteiten toen u in gezelschap alcohol aan het nuttigen was. Ten gevolge van de alcohol, de gevonden muziekinstrumenten en het houden van een illegale bijeenkomst werd u veroordeeld tot het betalen van een boete. Nog in 1393 (2014/2015) werd u opnieuw gedurende twee nachten aangehouden toen u op een bijeenkomst met een veertigtal aanwezigen was en over geloof sprak. Bij de bijeenkomst dronken sommigen alcohol en waren er muziekinstrumenten aanwezig. U werd veroordeeld tot het betalen van een boete. De aanwezigen die veel alcohol hadden gedronken kregen tevens zweepslagen. Eind 1393/begin 1394 (2015) was u wederom aanwezig op een bijeenkomst waar over geloof werd gesproken toen u terug voor twee dagen werd aangehouden. Aangezien er niets belastend gevonden kon worden werd u vrijgelaten nadat uw vader zijn loonfiche als borg had binnengebracht. U diende toen enkel een beloftebrief te ondertekenen. In 1394 (2015/2016) woonde u terug een bijeenkomst bij waar alcohol werd gedronken en muziek werd gespeeld. Net als anderen werd u veroordeeld tot een boete wegens het bijwonen van een illegale bijeenkomst, deelname aan een nachtelijk feest en de consumptie van alcohol. Anderen kregen tevens zweepslagen. Zij die nog nooit eerder gearresteerd waren geweest werden zonder meer vrijgelaten. Ten gevolge van uw problemen verhuisde u de laatste acht maanden voor uw vertrek uit Iran meermaals. U en uw echtgenote huurden toen steeds een andere woning. Begin 11.1394 (januari 2016) kwam u met uw groep buiten de stad in een villa samen met een honderdtal gasten ter gelegenheid van een verjaardag van een vriendin. De bedoeling was om tijdens/na de feestelijkheden opnieuw over religie te discussiëren. Hiervoor had u uw laptop met islam-kritische teksten meegenomen. Op een gegeven moment vielen de autoriteiten binnen in de villa. U kon samen met uw vriend M. (...) en een drietal andere leden ontkomen. E. (...), N. (...) en uw broer B. (...) werden net als de andere aanwezigen aangehouden door de autoriteiten. Doordat de autoriteiten aanvankelijk met een kleine groep waren gekomen en de arrestatie enige tijd in beslag nam, slaagde u er in tekstberichten naar uw broer te sturen. U gaf hem de opdracht bij ondervragingen u als verantwoordelijke aan te duiden. U was er immers in geslaagd te ontkomen. U vernam zo ook van uw broer dat uw laptop in beslag werd genomen. Door de inhoud van uw laptop kwamen de autoriteiten op de hoogte van het bestaan van jullie discussiegroep. Na een week werd uw broer op borg vrijgelaten. Uw broer, E. (...), N. (...) en enkele andere aanwezigen werden uiteindelijk allen veroordeeld tot voorwaardelijke straffen van hooguit een jaar wegens het houden van een illegale bijeenkomst tegen de Islamitische Republiek Iran en het nuttigen van alcohol. Nadat u van de villa vluchtte ging u terug naar uw wagen die u verderop had geparkeerd en bracht u de nacht in uw wagen door. De volgende ochtend werd u gebeld door uw echtgenote L. D. (...) (O.V. (...)) die liet weten dat de autoriteiten die ochtend thuis op zoek naar u waren binnengevallen. Bij de huiszoeking werden een paar flessen alcohol gevonden. De autoriteiten zeiden uw echtgenote dat u zich zo snel mogelijk bij de politie diende te melden. U sprak met uw echtgenote af elkaar te treffen in Shahinshar om te praten over wat er gebeurd was. Uw echtgenote kwam samen met jullie zoon naar u toe. Jullie zagen elkaar toen een uurtje. Ook de dagen daarop zagen jullie elkaar steeds op die manier. Een week na de inval in de villa kwamen opnieuw twee agenten u thuis zoeken. Er werd gevraagd waar u was en u diende zich bij de autoriteiten te melden. U verbleef sinds uw vlucht uit de villa afwisselend in uw wagen of bij een vriend. Op 1.12.1394 (20 februari 2016) verliet u met uw gezin uiteindelijk Iran. U stak illegaal de Iraans/Turkse grens over en trof uw zoon en echtgenote die legaal het land hadden verlaten terug aan in Istanbul. Vanuit Turkije slaagden jullie er na drie pogingen in om over zee het Griekse eiland Chios te bereiken vanwaar jullie verder reisden naar Athene waar jullie een dertigtal maanden verbleven. U kwam in Griekenland in aanraking met 'De Kerk van God' waardoor u en uw echtgenote zich tot het protestantisme bekeerden en jullie zich lieten dopen op 27 februari 2017. U nam deel aan bijeenkomsten en misvieringen in uw kerk en verspreidde met kerkgenoten de blijde boodschap onder daklozen en andere behoeftigen. Uw verzoek om internationale bescherming werd in Griekenland geweigerd en na dertig maanden besloot u met uw gezin verder te reizen. Jullie weken uit naar België waar uw verzoek om internationale bescherming op 11 september 2018 werd geregistreerd. In België ging u ten tijde van uw eerste verzoek twee à drie keer naar de kerk. In het opvangcentrum waar u verbleef praatte u met sommige medebewoners over het geloof. Na uw vertrek uit Iran bezochten de Iraanse autoriteiten nog enkele keren uw vader en grootvader om u te zoeken. Op 8 november 2019 weigerde het Commissariaatgeneraal u en uw echtgenote de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing op 14 februari 2020 en weigerde jullie eveneens internationale bescherming. Op 28 april 2020 verzocht jullie minderjarige zoon L. A. (...) (O.V. (...)) om internationale bescherming. Zijn verzoek werd op 19 juli 2021 door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Het beroep hiertegen bij de RVV werd op 21 maart 2022 verworpen. Ondertussen verzocht u op 25 februari 2022, zonder België verlaten te hebben opnieuw om internationale bescherming. U stelde nog steeds gezocht te worden door de Iraanse autoriteiten die u op 28 maart 2021 gedagvaard hadden. U diende zich te melden bij de rechtbank, maar aangezien u voor de

rechtbank afwezig was, werd op 9 april 2021 een arrestatiebevel uitgevaardigd. U vreesde in geval van een terugkeer naar Iran dat u zal gearresteerd en berecht worden. U wierp verder op actief te zijn op sociale media, zoals Whatsapp en Instagram. U bent tegen religie en tegen het Iraanse regime. U zette uw activiteiten tijdelijk stop omdat uw familie in Iran onder druk werd gezet. Op 25 juli 2022 verklaarde het Commissariaat-generaal uw tweede verzoek niet-ontvankelijk. U ging hiertegen niet in beroep en diende op 30 november 2022, zonder België verlaten te hebben, een derde verzoek in. U stelde toen dat u in België deelneemt aan betogingen tegen het Iraanse regime. U vervulde geen rol bij de betogingen en u was geen lid van een partij. Als gevolg van uw deelnames bezochten de Iraanse autoriteiten twee maal uw moeder. Op haar gsm bekeken de autoriteiten uw instagram-account waarop u regime-kritische berichten plaatst. U vreesde dat u gearresteerd en vermoord zou worden bij een terugkeer naar Iran. Als gevolg daarvan zou uw zoon naar een speciale school moeten gaan waar het Iraanse regime een islamitische opleiding voorziet. Op 13 februari 2023 werd uw derde verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het Commissariaat-generaal. Zonder in beroep te gaan tegen deze beslissing en zonder België te verlaten verzocht u drie weken later op 8 maart 2023 een vierde maal om internationale bescherming. U herhaalde uw vrees ten aanzien van de Iraanse autoriteiten ten gevolge van uw eerder uiteengezette vluchtmotieven. U stelde verder in Iran een tijdelijk huwelijk gehad te hebben met ene Z. R. (...), die u aanvankelijk had verteld dat ze een weduwe was. Uw echtgenote is hiervan niet op de hoogte. Op een dag kregen u en Z. (...) in de wagen ruzie waarop Z. (...) probeerde om zichzelf uit de wagen te gooien. U stopte de wagen en zag dat Z. (...) verwond was. U bracht haar naar huis. Z. (...) besepte dat jullie relatie ten einde was. U had immers ontdekt dat ze nog relaties met andere mannen had, dat ze gehuwd was en dat ze wraak wou nemen op haar man omdat hij een andere vrouw had waarmee hij een gezin stichtte. Z. (...) probeerde zichzelf met medicatie van het leven te beroven. Haar dochter A. (...) was hiervan getuige en verwittigde haar vader, R. (...). Aldus vernam R. (...) jullie relatie. Ook Z.'s (...) broers werden ingelicht over jullie relatie waarop ze ermee dreigden u te vermoorden. Z. (...) diende klacht in tegen R. (...) om de bruidsschat te verkrijgen en R. (...) diende klacht in tegen Z. (...). Uw naam verscheen ten gevolge van jullie relatie in dit dossier. Zowel u als R. (...) werden gezocht door Z.'s (...) broers. R. (...), Z. (...) en A. (...) weken uiteindelijk uit naar Duitsland waar ze om bescherming verzochten. Omdat het dossier nog open stond, vreesde u voor deze feiten zwaar bestraft te worden. U vreesde tevens Z.'s (...) broers. U vreesde tot slot ook voor het leven van uw zoon, dit zowel ten gevolge van uw politieke activiteiten, als door uw problemen met Z.'s (...) familie die wraak kan nemen. Op 16 mei 2023 werd ook uw vierde verzoek nietontvankelijk verklaard. Zonder hiertegen in beroep te gaan en zonder België te verlaten verzocht u op 13 juli 2023 voor een vijfde keer om internationale bescherming. U beroept zich op de motieven zoals uiteengezet bij uw vierde verzoek, met name uw tijdelijk huwelijk en uw politieke activiteiten in België. In mei/juni 2023 nam u met uw echtgenote voor de Iraanse ambassade deel aan een betoging tegen het Iraanse regime. U wijst er verder op dat u reeds sinds uw tweede verzoek te kennen geeft dat u geen religie heeft en dat u op sociale media kenbaar maakt dat u tegen religie bent. U vreest als gevolg van uw deelnames aan betogingen en omdat u geen religie heeft, geëxecuteerd te worden bij een terugkeer naar Iran. U legt een kopie van een tijdelijk huwelijkscontract neer.

B. Motivering

Wat betreft de toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet werpt u op dat uw echtgenote niet op de hoogte is van uw vroegere buitenechtelijke relatie. U wenst dat ook zo te houden. Zoals reeds werd opgeworpen bij uw vierde verzoek, hebben u en uw echtgenote reeds sinds jullie eerste verzoek fysiek gescheiden administratieve dossiers aangezien uw echtgenote enkele weken voor u een eerste verzoek om internationale bescherming had ingediend. Uw echtgenote heeft aldus niet zondermeer toegang tot de inhoud van uw verzoeken. Verder kan, in navolging van uw vierde verzoek, herhaald worden dat uw echtgenote zich in het kader van haar huidig vijfde verzoek enkel bleef beroepen op de eerder uiteengezette asielmotieven en dat, zoals ook werd gemotiveerd in het kader van uw vorig verzoek, er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen ten gevolge van de buitenechtelijke relatie problemen gekend te hebben. Het CGVS achtte het bijgevolg niet nodig om uw verklaringen aangaande het onderhouden van een buitenechtelijke relatie op zich kenbaar te maken aan uw echtgenote. Uit het administratieve dossier blijkt dat ook de DVZ uw echtgenote hiervan niet op de hoogte bracht. Bijgevolg kan in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Aan de directe vluchtaanleiding van u en uw gezin werd geen geloof gehecht. U en uw echtgenote hadden evenmin aannemelijk gemaakt dat jullie (overtuigde) christenen waren die zich bij een terugkeer naar Iran als christenen zullen gedragen en/of er als dusdanig zullen worden gepercipieerd. Er kon aldus niet vanuit gegaan worden dat jullie in Iran problemen zouden kennen wegens een bekering tot het christendom. Wat betreft de arrestaties voorafgaand aan de inval in 11.1394 (januari 2016) werd opgemerkt dat deze niet uw rechtstreekse vluchtaanleiding betroffen en dat u enkel werd veroordeeld wanneer er alcohol en muziekinstrumenten werden aangetroffen. Het bestaan van beperkingen inzake alcoholconsumptie en het gebruik van muziekinstrumenten volstaat op zich niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Het opleggen van dergelijke beperkingen behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. Uit uw verklaringen bleek verder dat u na een opsluiting van hooguit twee dagen - nadat u op heterdaad was betrapt - vrij kwam en louter veroordeeld werd tot het betalen van een boete. Deze beslissing en beoordeling werden op 14 februari 2020 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die u eveneens internationale bescherming weigerde. U ging hiertegen niet in beroep.

Op 25 juli 2022 werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard omdat u geen nieuwe elementen of feiten aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikte het CGVS over dergelijke elementen. Wat betreft uw toen ontwikkelde activiteiten op sociale media waarbij u uw ongenoegen jegens religie en het Iraanse regime duidelijk maakte, werd onder andere opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers en dat ze evenmin veel aandacht schenken aan wat asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet hebben gezet. U ging tegen deze beslissing niet in beroep.

Het Commissariaat-generaal verklaarde op 13 februari 2023 ook uw derde verzoek niet-ontvankelijk. Het CGVS stelde toen vast dat u voor wat betreft uw eerder uiteengezette motieven geen elementen had aangebracht die de eerdere appreciatie hiervan konden ombuigen. Voor wat betreft uw in België ontplooid politieke activiteiten werd opgemerkt dat er geen geloof werd gehecht aan uw bewering dat de Iraanse autoriteiten als gevolg van deze activiteiten uw familie hadden bezocht. Daarbij werd onder andere opnieuw aangestipt dat de Iraanse autoriteiten niet veel aandacht schenken aan wat asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter niet – die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Iraanse autoriteiten schenken bovendien weinig aandacht aan terugkerende asielzoekers. Uw deelnames aan enkele betogingen in België – waarbij u geen bijzondere rol opnam – en uw berichten op sociale media volstonden aldus niet om te gewagen van een nood aan internationale bescherming. Aangezien u niet aannemelijk had gemaakt dat u bij een terugkeer naar Iran aangehouden en vermoord zal worden, was het evenmin aannemelijk dat uw zoon vervolgens naar een speciale school zou moeten gaan om een islamitische opleiding te krijgen. U ging hiertegen niet in beroep.

Uw vierde verzoek werd op 16 mei 2023 niet-ontvankelijk verklaard. Zonder bijkomende inhoudelijke verklaringen of stavingstukken bleef u zich immers beroepen op uw eerder uiteengezette motieven. Verder werd er geen geloof gehecht aan de beweerde problemen ten gevolge van een tijdelijk huwelijk dat u was aangegaan in Iran. Zonder hiertegen in beroep te gaan diende u op 13 juli 2023 uw huidig verzoek in.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Waar u verwijst uw eerder uiteengezette problemen ten gevolge van uw tijdelijk huwelijk moet opgemerkt worden dat u in onderhavig verzoek enkel een kopie van uw tijdelijk huwelijkscontract voorlegt. Niet alleen kan van dergelijk kopie de authenticiteit niet nagegaan worden, op zich toont dergelijk huwelijkscontract geenszins aan dat u ten gevolge van dit huwelijk problemen heeft gekend of dreigt te kennen in geval van een terugkeer naar Iran. Uw opmerking dat u bij aankomst in België niet werd gevraagd of er zaken waren die uw echtgenote niet mocht weten, is bovendien manifest onwaar. Op 11 oktober 2018 werd u voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van het bepalen van eventuele bijzondere procedurele noden immers gevraagd of het een probleem vormt of uw echtgenote kennis kan nemen van uw verklaringen. U antwoordde toen ontkennend.

Wat betreft uw politieke activiteiten en uw activiteiten op sociale media wijst u op het bezoek van de burgemeester van Teheran aan Brussel, waar u luidens uw echtgenote zelf niet op aanwezig was. Het feit dat bij dit bezoek demonstranten werden gefilmd waarop vervolgens de familieleden van de

demonstranten in Iran lastiggevallen werden door de Iraanse autoriteiten is evenwel onvoldoende om a priori te gewagen van een nood aan internationale bescherming. Immers, zoals reeds eerder gesteld, blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran._surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Dat het CGVS zich eerder nooit heeft uitgesproken over uw activiteiten op sociale media is bovendien ook manifest onwaar, aangezien het CGVS hieromtrent reeds in het kader van uw tweede verzoek conclusies formuleerde.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar wat betreft de toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet op het volgende wordt gewezen: “*Wat betreft de toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet werpt u op dat uw echtgenote niet op de hoogte is van uw vroegere buitenechtelijke relatie. U wenst dat ook zo te houden. Zoals reeds werd opgeworpen bij uw vierde verzoek, hebben u en uw echtgenote reeds sinds jullie eerste verzoek fysiek gescheiden administratieve dossiers aangezien uw echtgenote enkele weken voor u een eerste verzoek om internationale bescherming had ingediend. Uw echtgenote heeft aldus niet*

zondermeer toegang tot de inhoud van uw verzoeken. Verder kan, in navolging van uw vierde verzoek, herhaald worden dat uw echtgenote zich in het kader van haar huidig vijfde verzoek enkel bleef beroepen op de eerder uiteengezette asielmotieven en dat, zoals ook werd gemotiveerd in het kader van uw vorig verzoek, er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen ten gevolge van de buitenechtelijke relatie problemen gekend te hebben. Het CGVS achtte het bijgevolg niet nodig om uw verklaringen aangaande het onderhouden van een buitenechtelijke relatie op zich kenbaar te maken aan uw echtgenote. Uit het administratieve dossier blijkt dat ook de DVZ uw echtgenote hiervan niet op de hoogte bracht. Bijgevolg kan in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2023 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 11 september 2018 door verwerende partij bij beslissing van 8 november 2019 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Er werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan de directe vluchtaanleiding van haar en haar gezin en dat zij en haar echtgenote evenmin aannemelijk hadden gemaakt dat zij (overtuigde) christenen waren die zich bij een terugkeer naar Iran als christenen zullen gedragen en/of er als dusdanig zullen worden gepercipieerd. Wat betreft haar arrestaties voorafgaand aan de inval in 11/1394 (januari 2016) werd nog opgemerkt dat deze niet hun rechtstreekse vluchtaanleiding betroffen, dat zij enkel werd veroordeeld wanneer er alcohol en muziekinstrumenten werden aangetroffen en zij na een opsluiting van hooguit twee dagen – nadat zij op heterdaad was betrapt – vrijkwam en louter veroordeeld werd tot het betalen van een boete. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 232 619 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 februari 2020, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Haar tweede, derde en vierde verzoek van respectievelijk 25 februari 2022, 30 november 2022 en 8 maart 2023 werden door verwerende partij niet-ontvankelijk verklaard omdat door verzoekende partij geen nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Verzoekende partij tekende geen beroep aan tegen deze beslissingen van de commissaris-generaal.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorige verzoeken.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.5. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorige verzoeken. Ook haalt zij opnieuw haar politieke activiteiten in België aan als reden waarom zij niet naar Iran kan terugkeren (zie ‘verklaring volgend verzoek’ d.d. 18 augustus 2023, vragen 17-20).

2.2.6. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans

aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Betreffende haar verwijzing naar haar eerder uiteengezette problemen ten gevolge van haar tijdelijk huwelijk wordt in de bestreden beslissing immers terecht op het volgende gewezen: *“Waar u verwijst uw eerder uiteengezette problemen ten gevolge van uw tijdelijk huwelijk moet opgemerkt worden dat u in onderhavig verzoek enkel een kopie van uw tijdelijk huwelijkscontract voorlegt. Niet alleen kan van dergelijk kopie de authenticiteit niet nagegaan worden, op zich toont dergelijk huwelijkscontract geenszins aan dat u ten gevolge van dit huwelijk problemen heeft gekend of dreigt te kennen in geval van een terugkeer naar Iran. Uw opmerking dat u bij aankomst in België niet werd gevraagd of er zaken waren die uw echtgenote niet mocht weten, is bovendien manifest onwaar. Op 11 oktober 2018 werd u voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van het bepalen van eventuele bijzondere procedurele noden immers gevraagd of het een probleem vormt of uw echtgenote kennis kan nemen van uw verklaringen. U antwoordde toen ontkennd.”*

Daar waar in het verzoekschrift geopperd wordt dat verzoekende partij wel degelijk de originele versie van haar tijdelijk huwelijkscontract neerlegde, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat het administratief dossier louter kopieën bevat doch geen origineel huwelijkscontract (zie administratief dossier, stuk 4, map documenten, doc. 1). Ook in de inventaris werd aangeduid dat verzoekende partij slechts een kopie neerlegde (zie administratief dossier, stuk 4). Bij haar verzoekschrift worden eveneens slechts foto's/kopieën van dit stuk gevoegd (zie bijlage 4 van het verzoekschrift). Verzoekende partij blijft dan ook tot op heden in gebreke de originele versie van het huwelijkscontract neer te leggen. Daarenboven doet zij op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk aan de pertinente opmerking in de bestreden beslissing dat dergelijk huwelijkscontact op zich hoe dan ook geenszins aantoonde dat zij ten gevolge van dit huwelijk problemen heeft gekend of dreigt te kennen in geval van een terugkeer naar Iran.

Inzake de thans door haar aangehaalde politieke activiteiten in België wordt door verwerende partij voorts terecht het volgende gemotiveerd: *“Wat betreft uw politieke activiteiten en uw activiteiten op sociale media wijst u op het bezoek van de burgemeester van Teheran aan Brussel, waar u luidens uw echtgenote zelf niet op aanwezig was. Het feit dat bij dit bezoek demonstranten werden gefilmd waarop vervolgens de familieleden van de demonstranten in Iran lastiggevallen werden door de Iraanse autoriteiten is evenwel onvoldoende om a priori te gewagen van een nood aan internationale bescherming. Immers, zoals reeds eerder gesteld, blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran._surveillance_van_de_diaspora_door_d_e_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Dat het CGVS zich eerder nooit heeft uitgesproken over uw activiteiten op sociale media is bovendien ook manifest onwaar, aangezien het CGVS hieromtrent reeds in het kader van uw tweede verzoek conclusies formuleerde.”*

Verzoekende partij werpt desbetreffend op dat het wel degelijk mogelijk is dat zij door haar politieke activiteiten in België een verhoogd risicoprofiel heeft, doch laat zij geheel na *in concreto* aan te tonen dat in haar hoofde daadwerkelijk sprake is van een verhoogd risicoprofiel. Dient te worden onderstreept dat in het kader van haar eerdere verzoeken reeds werd vastgesteld dat aan haar vluchtrelaas niet het minste geloof kan worden gehecht en dat zij bij de betogingen waaraan zij in België deelnam geen bijzondere rol opnam.

Ook uit de bij het verzoekschrift gevoegde foto's van haar en haar echtgenote tijdens betogingen in België tegen het Iraanse regime (zie bijlage 5 van het verzoekschrift) blijkt slechts hun loutere deelname doch niet dat zij een bijzondere rol hadden. Deze stukken kunnen derhalve evenmin worden beschouwd als zijnde nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Ten slotte brengt verzoekende partij nog een nieuwsbericht aan waaruit blijkt dat een familielid van personen die hadden deelgenomen aan een betoging in België problemen had gekend in Iran met de veiligheidsdiensten aldaar (zie bijlage 6 van het verzoekschrift). De Raad bemerkt evenwel dat dit evenmin volstaat om *a priori* te gewagen van een nood aan internationale bescherming, temeer nu de twee

personen waarvan de moeder in Iran problemen zou hebben gekend nadat zij gefilmd werden op een betoging in België in het nieuwsbericht worden omschreven als “*twee uitgeweken Iraanse oppositieleden*”. Dat ook personen zonder een verhoogd risicoprofiel bij terugkeer naar Iran riskeren te worden vervolgd door de Iraanse autoriteiten louter omwille van hun deelname aan betogingen in het buitenland, kan hieruit niet worden afgeleid.

2.2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder het door verzoekende partij neergelegde document (administratief dossier, stuk 4). Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi (zie administratief dossier, stuk 6, ‘verklaring volgend verzoek’ d.d. 18 augustus 2023). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT